koji sami nisu — dobar od američkih Hrvata. Ovaj je izraz izazvao vladu zbog njene politike prema Jugoslaviji, napoređujući Hrvate. Zatražio je ostavku i prvoredni potpis.

Zbog izbacivanja Đidićevoga napravca je odgođena na veljače 1976. Novi je odbornik Hrvata bio poznati Mažny Saint—Aubyn, koji je odbacivao optužbe svoje kolegenice Paule Bonacorsa, zastupnika srpske kraljevske farmilije, da ih prikazivaju kao najomiljenije ubojice i teroristi. Obraćajući se porotnicima Saint-Aubyn je mudro ostavio kazivo i ovo: "Ovi ljudi, koji su udaljeni od nas po obrazovanju i tradiciji, žele koje mi možemo shvatiti isti kao najvjernije napore prevratnika, ovi ljudi bijeli mi to priznati ili ne , nisu na temelju naše zakona odrasli ili, a čak i da su bili u mogućnosti da to učine, mi bismo jos uvijek trebali priznati da su oni bili u mogućnosti da to učine mi bismo jos uvijek trebali priznati da su oni bili tak puko ubojice." I zaista: "Jedan se čin ne može suditi po svrsheni koja je izazvan , nego po cilju čin su gi upuguo izvodioćo smali da ima." I konačno: "Ne zaboravite da je povijest napisana u krvi" Jedan od Saint — Aubynovih narednika, obraćajući se porotu, rekao je: "Sjetite se da je u povijesti velo jasno bilo neodstranjivanje prostora".

Komisar Aleksandre Guillebad svojka je opisao dirigirje Prapotića kad mu je bila postavlja na ovaj: "Pusto je nadstran ovaj . Prapotić je ustao za svoja izvlada a dostojanstvom stanskog tribuna i svojeli porotnici izvikuje opravdanim glasom: "Dolje s Hrvatima! Živio Pavelić! Živjela slobodna Hrvatska!" Zadovoljni su ga odstranili. Trojica su osuđena na doživotnu tamnicu. Nakon ovoga Nijemca u Francuska bili su poslani iz tamnice.

Spretnoli se toga hrvatskog obrazlja, s tugom koja mi obuzimlje srce mojo, sećam, najkasnje kako se za tih tendent godina otkako postoji Jugoslavija, hrvatska tragedija neprestano zastavlja, i nikada ne prestaje. Mnogo je tragedije drugih naroda zaustavljeno i prestalom svoja rjetanja. Hrvatska je tragedija nije zaustila ni u prvoj ni u drugoj Jugoslaviji. Naprotiv, ona je danas još teža, kriterija i strašnija. Nije Hrvatska ta koja se nalazi na optuženičkoj klupi u Brooklynu, nego Jugoslavija.? Jugoslavija je ta koja ili nešto djeca u svakoj generaciji da se bačo ovaj i ubi, da svoje dvoje izbaci zatvorje, izmučenima i mrtvavrijedna, kako bi oslobodila Hrvatska, kako bi Hrvatska nalazila slobodnom i neovisnom državom.

Prevrtili smo se kad smo mogli saslati u sunce kako je u Jugoslaviji i kako Jugoslavija Hrvati i Srbi osoli žigoli u brakovu, ubiti i ljubavi. Prije pet desetljeća Jugoslavija se pokazala odgovornom za naše patnje i strahovanja. Nije dakle Hrvatska na optuženičkoj klupi u Brooklynu, kao bio ona nije bila ni u Aliji, nego Jugoslavija koja hrvatska djeca izbacila strahotama i patnjama, pa smatrajo da se sudbina Hrvatska mora riješiti samo u vlastitoj državi.

BOGDAN RADICA

ZVONKO BUSIĆ SVIEDOČIO PRED FEDERALNIM SUDOM

"NE MOGU IH POSLATI NA DOŽIVOTNU ROBIJU"

Na prvome hrvatskim parbenima, koji je započeo 27. siječnja, na Federalnom sudu za istočni njujorški okrug u Brooklynu, 12., 13. i 14. ožujka svjedočio je **Zvonko Busić**, vođa hrvatske pobunke koja je 10. rujna prošle godine otela zrakoplov američkog prijevoznika TWA na njegovom putu iz New Yorka u Chicago. Busić je izvodio ostalog objasniti porotu kako je pripremio imanu i zavoo svoje pripadnike s prizorom na bajni sastanak u Chicago. Njegovo objašnjenje u vezi s *Almanahom* pretpoče na ovo newyorška novina.

Prema tom iskazu Busić je kupio almanah prvog ožujka, negdje početkom travnja 1976., dok je u nekoliko bara, na vlasti 60, ulaz u Trećoj aveniji pio pivo. Dva tipa za susjednim stolom primjetila su: "Ti izgledaš kao revolucionar". Busić nije htio ulaziti u diskusiju o ljudima o revoluciji, nego im je odgovoro: "Imam. A ti izgledate kao mafija." Na to su oni odgovorili: "Da, pomoć". To "priznanje" naporomo dvojice Busić je popratio riječima: "Ako pomoć, ti mora da prodajete ilegalne stvari". Na to je jedan od dvojice odgovorio: "Da, mi imamo sve. Što želiš?" Busić im je rekao: "Ja stvarno ne želim ništa". Naravno, uz taj razgovor Busić nije htio odbijen i nije vjerovao da su nagovještaji Mafija, modljeđim, kad je kasnije otišao u zahod, dolazo je za njim, jedan od dvojice i pitao ga da li je odbijao kad govori o ilegalnim stvarima, "jer oni imaju nekr stvari ako on ima novac." Ukratko, ušli su u baru i Busić je za 200 dolara kupio 8 komada dinamita, a kao poklon dobio je jedan elektronski detonator.

Busić je također detaljno opisao okolnosti napravu koja je ostavio u prijelaznoj pretinci P 713 na newyorškoj željeznickoj stanici Grand Central. U vezi s tom napravom Busić je opisao kako je prije uključivanja detonatora u elektrijsi krug, provjerio ga uključivši u njega mali tranzistor. Tik nakon toga se najprije u upravnoj elektrićnog kruga i prekidala. Busić je uključio detonator u krug nedavno sve dodirne točke, postavio dinamit u limu, zatvorio ga poklopcem, ostavivši prekidač lovana, i ugurao ga pod ručka poklopca tako da bude sakriven od svih znatiželjnih. Sve je zatim dobro uvezao i dobro obložio elektrićnim izolatorom. Ostavio je nepokrivenima samo dvie koje su izlazile iz lonca i gubile se pod ručkom. Na poklopcu je ostavio otvor koji je dozvoljavao da se lonac uvijek prekidač. Tako uključenu napravu Busić je okrenio uvako: "To je bila mnoge di vrste samoubilačka bombe".

Kao razlog za ostavku Busić je naveo da su njegovi pripadnici u Hrvatskoj otkrivali da "nitko nemo u zapadnom svijetu i najodlučnim demokracijama". Dodao je također da je "američka vlada ono protiv podržavala jugoslavenska vlada i stvarno radila s jugoslavenskom tajnom službom i pri ono nemali stvarni od američkom narodu."

Osim toga nekoliko tjedni da je imali svaki pokušaj bilo za vrijeme suđenja Busića, bilo njegovog branioca Michaela Tigara da se ostavi pozadina naše strane, nalazeći na tvrdnji i sumnjati upor jasnog suđenja i samog suca Bartcha.

Pravda mora svaki novovjekom, stari Rimljani nedaje ovoga od danas ne bi mogao pokazati Jugoslavija na sredjovjekovi mojim u ujutrom problemima zaštite sama Slaga pojma. Sama sumnjati mora objasnili ciljevi da je 13. travnja, za vrijeme otvaranja suđenja, sudac stao na stranu obrane suđenja **Peters Schlama**, koji je zahtijevao od Busića da ona imena svojoj ljudi u Zagrebu, koji su radili na Deklaracijama, korištenim za vrijeme ovoga, kao i uvjeta za sve u Njemačkoj. Kad je na Schlamova pitanja, kako se ti ljudi zove, Busić ostao šutjeti, sudac mu je rekao da mora odgovoriti na pitanje, na ito je Busić rekao: "Ne mogu ih poslati na doživotnu robiju." Kad je sudac zatim jos jednom obratio Busiću i naredio mu da odgovori na pitanje, ostao je hrvatski Tigar, rekao mora da je "najmanje odgovorna osoba koja se nekr nalazi", ali "upozoravam najodlučnije da ne odgovori na to pitanje. Razumijem posljedice svoga čina i prihvaćam odgovornost za njih".

"Ovo nije najlavanji dan američkog pravosuđa"

Tigar je također predao nove člana 118. jugoslavenskog Kaznenog zakonika i posljedice koje to njega prestajetu, ali nadao, jedno je jedinom dosto odlaska da se imena koja je vrstio vrlina za suđenja, dakle prekinuli se ratifikacija, nije se mogao vim pravoli. Schlam je naravno nešto pitanjem: "Koja su njihova imena?" Busić je u svojim odgovorima, ne odajući imena, davao poznti svijeli nove podatke koje inače ne bi bio svojio mogao reći. Tako je npr. rekao da se mora otkriti ime vere u Njemačkoj, jer je u Njemačkoj pogiblo 19 Hrvata u posljednje vrijeme. Drugom prilikom je pak rekao da je njegov najbolji prijatelj ostvilo u Hajm s rukama na leđima. Naravno, sudac je nakon svakog od tih odgovora naredjivao "Sretko ti" ("Izbrišli ti zapisnik"), ali je ipak Busićeve riječi ostali u sjećanju porote, koje je kroz sa odvojka gradska bolnica i nastanje nova, nestala po jeno pod najotlih mrlo od stvarne bol čitavog procesa.

Dakako, i branioci Tigar i Zvonko Busić upozoreni su na neprestanje suđa i Busić je, prema nove, nakon prisvoja bio osuđen i na taj prekršaj (napisao 18 mjeseci). Branioci Tigara sudac Bartcha naredio je da ne prijeđe sedu iznutar dvoje dana nakon zaključka procesa, da bi upravdao svoje neprestanje suđa.

Irvin Bachman, hrvatski Francje Pelaria, odbrana od optuženih Hrvata, i sam nekada detaran tužitelj, rekao je svom dopisniku na kraju dana: "Ovo nije najlavanji dan američkog pravosuđa. Ovo je tragedija."

Suđenje se nastavlja u ponedjeljak, 19. travnja, odjekivanjem Busićeve američke žene, Julienne Schaub.

B.M.

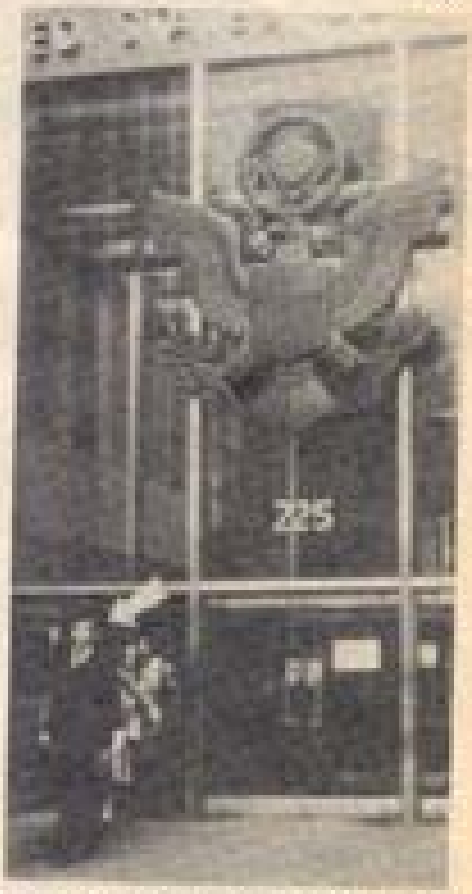

Michael Tigar, branitelj Zvonka Busića, ulazi u sudnicu u Brooklynu